

d ů v o d e h :

Žalobce neměl smluvní nárok na novoročné. V letech 1926 až 1928 bylo mu novoročné vyplaceno vždy na základě zvláštního usnesení obecního zastupitelstva žalované obce. Výplata zvláštního novoročného zatěžovala zřejmě obecní rozpočet a usnesení o ní musilo se státi za podmínek § 10 zákona ze dne 12. srpna 1921 čis. 329 sb. z. a n., zejména zajištění úhrady. Právě tento přísný předpis zákonný bránil tomu, aby mohla vzniknouti nějaká zvyklost u žalované obce, jež by byla základem trvalého nároku žalobcova na novoročné. Neobstojí proto právní důvod, pro který soud odvolací toto novoročné přiřkl, i když jest nesporno, že zastupitelstvo žalované obce se usneslo v letech 1930 až 1933 na takovéto výplatě.

Čís. 14444.

Stát jako vymáhající věřitel nemusí v exekučním návrhu tvrditi a osvědčiti likviditu zabavované pohledávky podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838 čis. 291 Sb. j. z., ani, že pohledávka byla již k výplatě poukázána.

(Rozh. ze dne 14. června 1935, R I 529/35.)

Prv ý s o u d povolil československému státu jako vymáhajícímu věřiteli exekuci na dlužníkovu pohledávku za státem. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: O pohledávkách za státem platí ustanovení čl. IX uvozovacího zákona k exekučnímu řádu, podle něhož zůstaly v platnosti předpisy dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838 čis. 291 sb. z. a n., které prohlašují nepřipustným soudní zabavení pohledávek za státem dosud nelikvidovaných a k výplatě nepoukázaných. Na vymáhajícím věřiteli jest, by likviditu i poukaz pohledávky k výplatě podle § 54 čis. 3 ex. ř. již v exekučním návrhu tvrdil a prokázal (rozh. čis. 7277, 12055 sb. n. s.). Vymáhající strana v exekučním návrhu tyto okolnosti ani netvrdila, ani neosvědčila.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Vymáhající věřitel sice v návrhu na povolení exekuce výslovně nevrldil ani neosvědčil likvidnost zabavované pohledávky podle zmíněného dvor. dekretu, ale vymáhajícím věřitelem byl v souzené věci sám stát, jenž právě již podáním žádosti za povolení exekuce na pohledávku v ní označenou projevil, že pohledávka ona jest likvidní. Není tu tedy porušení předpisu § 54 čis. 3 ex. ř., poněvadž se strany státu onoho výslovného poukazu na likvidnost a poukaz k výplatě pohledávky zabavované neb osvědčení toho v žádosti samé nebylo potřebí.